

Arrest

nr. 58 353 van 22 maart 2011
in de zaak RvV 64 612 / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X (°31 december 1995), die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 juli 2010 en heeft zich op 26 juli 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 22 september 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 25 oktober 2010.

1.3. Op 6 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten en afkomstig zijn van Basra in het zuiden van Irak. U zou geboren zijn in 1995 en een Arabische sjiïet zijn. U zou ongeveer zes jaar school hebben gelopen. U verklaarde in Irak problemen te hebben gekend omwille van het voormalige lidmaatschap van uw vader en diens broers K.(...), S.(...), M.(...) en K.(...) bij de Baathpartij.

Op een dag zou jullie huis in Al Garma (Basra) beschoten zijn, waarna u met uw familie naar Al Djineina (Basra) zou zijn verhuisd. In februari 2007 zouden uw vader en uw oom Mohammed door onbekenden zijn achtervolgd. Uw vader zou kunnen ontsnappen zijn maar uw oom Mohammed zou zijn gedood. Na een beschieting op jullie huis in Al Djineina zouden jullie opnieuw zijn verhuisd, dit keer naar Djubeil (Basra). In mei 2007 zou uw oom K.(...) zijn gedood. Later zouden onbekenden jullie huis in Djubeil zijn binnengevallen. Ze zouden uw oma hebben gevraagd waar haar zonen A.(...) (uw vader) en K....)(uw oom) waren. Iedereen zou zijn geslagen en uw oma zou als gevolg hiervan overleden zijn. Na deze gebeurtenis zouden jullie niet meer buiten zijn gekomen.

Rond november 2007 zou u met uw ouders, broers, zussen en nog enkele andere familieleden (waaronder uw oom K.(...) en zijn gezin) naar Syrië zijn vertrokken. Hier zou u twee jaar hebben gewoond. In juli 2010 zou u samen met uw moeder, uw broers en uw zussen Syrië hebben verlaten en bij een tante in Bagdad gaan wonen zijn. Een week na uw aankomst in Bagdad zou uw vader beslist hebben dat u terug naar Syrië moest komen. Uw oom zou u hierop naar Damascus hebben gebracht, waar u uw vader en uw ooms S.(...) en K.(...) zou hebben vervoegd. Uw moeder, uw zussen en uw broers zouden in Bagdad zijn achtergebleven.

Twee dagen na uw aankomst in Syrië, op 15 juli 2010, zou u samen met uw vader in Damascus het vliegtuig hebben genomen en naar Turkije zijn gevlogen. Na een verblijf van enkele dagen in het huis van een smokkelaar in Istanbul zou u op 19 juli 2010 in een vrachtwagen zijn gestapt. De chauffeur van de vrachtwagen zou voor uw vader echter geen plaats hebben gehad. U verklaarde alleen richting Europa te zijn vertrokken. Sindsdien zou u niets meer van uw vader hebben vernomen.

U zou op 25 juli 2010 in België zijn aangekomen. Op 26 juli 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Uw ooms S.(...) en K.(...) en hun gezin zouden nog steeds in Syrië verblijven. Uw moeder zou met uw broers en zussen bij haar broer S.(...) A.(...) M.(...) in Basra verblijven. Via uw oom S.(...) zou u wel vernomen hebben dat uw moeder samen met uw broers en zussen terug naar Syrië zou vertrekken. Van uw vader zou u tot op vandaag geen nieuws hebben.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen in Irak en uw actuele vrees bij een eventuele terugkeer verband houden met het voormalige Baath-profiel van uw vader en diens broers K.(...), S.(...), M.(...) en K.(...). Er dient echter te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk maakt dat u effectief uit een Baath-gelieerde familie komt. Dit roept meteen twijfels op bij uw concrete vluchtrelaas, dat immers een gevolg zou zijn van de politieke activiteiten van uw familie.

U verklaarde dat uw vader verantwoordelijk was voor een wapenopslagplaats van de Baath-partij. Toen u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal (CGVS) werd gevraagd of u iets meer kon vertellen over het werk van uw vader bij de Baath-partij (locatie van zijn werkplaats, inhoud van zijn activiteiten,...) slaagde u er in het geheel niet in te antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Ook over het Baath-profiel van uw ooms langs vaderszijde kon u zo goed als niets vertellen. Het enige wat u zei is dat uw ooms een hogere graad bekleedden dan uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Waar uw ooms dan wel werkzaam waren voor de Baath-partij of welke precies de inhoud van hun activiteiten was bij de partij, wist u niet aan te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaarde dat u alleen weet wat uw vader u hierover heeft verteld en u zich hiervan zelfs niets meer kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Evenmin kon u antwoorden toen u werd gevraagd of uw vader of één van

uw ooms tijdens het voormalige regime werkzaam waren bij het leger, bij één van veiligheidsdiensten of bij een ministerie (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Toen hiernaar expliciet werd gevraagd beweerde u dat uw vader en uw ooms medailles kregen van Saddam Hussein. Gevraagd naar de reden hiervoor moest u wederom het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVs, p.12).

Dat u over het politieke verleden van uw familie enkel en alleen weet aan te brengen dat uw vader 'verantwoordelijke van een wapenopslagplaats' was en uw ooms 'zeer hoge posities' hadden, is uitermate vaag. Dat u afgezien van deze algemene en stereotiepe verklaringen in het geheel geen verdere details of verduidelijkingen dienaangaande kan aanbrengen, doet in zeer sterke mate twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Bovendien is het uitermate vreemd dat u ook over de Baath-partij zelf niets kon vertellen. Toen u tijdens het interview voor het CGVS in het algemeen werd gevraagd wat u zelf wist over de Baath-partij, antwoordde u simpelweg hierover niets te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw verklaring als zou u hierover van uw vader of uw ooms nooit iets hebben vernomen is allesbehalve overtuigend (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Voorts is weinig geloofwaardig dat iemand die verklaart de zoon te zijn van een Baathist en zijn asielrelaas hierop baseert, behalve zijn eigen vader en ooms geen enkel voorbeeld kan geven van bekende Baathisten in Irak tijdens het voormalige regime (zie gehoorverslag CGVS, p.11) en zelfs de volledige naam van deze partij niet kent (zie gehoorverslag CGVS p.9-10). Dat een zoon van een Baathist in het geheel niets zou weten over deze partij (het enige dat u over deze partij weet is haar naam), is eveneens hoogst merkwaardig en weinig geloofwaardig.

Voorts slaagde u er niet in te antwoorden toen u werd gevraagd of uw vader na de val van het Baath-regime (2003) nog (al dan niet in het geheim) activiteiten had voor de Baath-partij (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Als reden voor uw gebrek aan kennis aangaande de activiteiten van uw familieleden en de Baath-partij in het algemeen haalde u aan dat u toen te klein was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Er dient echter te worden opgemerkt dat, zelfs rekening houdend met uw jeugdige leeftijd (u was op het moment van de val van het Baath-regime acht jaar), van u verwacht kan worden dat u een minimum aan kennis hierover bezit. U verklaarde dat u pas in 2007, voor jullie vertrek naar Syrië, via uw vader op de hoogte bent gebracht van het voormalig Baath-profiel van uw familieleden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat het weinig geloofwaardig is dat u, die beweerde omwille van het Baath-profiel van uw familie eind 2007 Irak te hebben verlaten en gedurende meer dan twee jaar samen met uw vader en uw ooms in Syrië zou hebben gewoond, over de Baath-partij of de voormalige activiteiten van uw vader en uw ooms niets meer zou hebben vernomen. Bovendien dient in dit verband te worden aangestipt dat u na een verblijf van meer dan twee jaar in Syrië in juli 2010 (u was toen bijna 15 jaar oud) samen met uw vader van Syrië naar Turkije bent gereisd en dit met de bedoeling om samen naar een Europese bestemming te reizen. Dat uw ervaringen in Irak, uw verblijf van twee jaar in Syrië met uw familie en uw reis met uw vader richting Europa u nooit de gelegenheid zouden hebben geboden ook maar iets te weten te komen over de achtergrond van uw vader is zeer ongeloofwaardig. Het kan verwacht worden dat u wel eens iets zou hebben opgevangen over het profiel van uw vader, dat zowel de reden zou zijn geweest van jullie goede levensstandaard in Irak als van jullie gedwongen vertrek uit uw land van herkomst.

Evenmin legt u enig stuk voor dat uw bewering afkomstig te zijn uit een Baath-familie kan ondersteunen. Tijdens het interview voor het CGVS werd u gevraagd, rekening houdend met het feit dat u nog contact heeft met familieleden in Irak en Syrië, bewijsstukken neer te leggen aangaande het Baath-profiel van uw familieleden (lidkaarten van de Baath-partij, foto's of andere bewijsstukken die Baath-profiel kunnen aantonen) om op die manier uw verklaringen aangaande het Baath-profiel van uw familie aan te tonen. Het is dan ook uitermate merkwaardig dat uw familie u wel tal van stukken opstuurde (o.m. identiteitsdocumenten van verschillende familieleden, documenten met betrekking tot het overlijden van uw ooms, verblijfsdocumenten van uw oom Shaker in Syrië) maar u geen enkel stuk kan neerleggen dat het Baath-profiel van uw vader en uw ooms in Irak zouden kunnen staven.

Voor wat betreft de door u neergelegd brief van het Syrische Ministerie van Binnenlandse Zaken (dd. 27 oktober 2007) aan de voorzitter van de migratiedienst betreffende de toekenning van een voorlopige verblijfstitel voor Y.(...) A.(...) K.(...) en zijn 336 kompanen en waarin in bijlage ook de naam van uw oom Shaker en zijn familie wordt vermeld, dient te worden opgemerkt dat dit document niet

als voldoende bewijs geldt voor het voormalige Baath-profiel van uw oom Shaker in Irak. Temeer daar het door u neergelegde document enkel een kopie betreft waarvan de authenticiteit, gezien de manipuleerbaarheid van kopieën, niet kan worden gegarandeerd. Het feit dat er in het document melding wordt gemaakt van de term RIFAAQ (meervoud van RAFIQ en een term die in Baath-middens wordt gebruikt) is op zich geen bewijs voor het feit dat uw oom in het verleden in Irak actief was bij deze partij. Rekening houdend met het feit dat u nog contact heeft met familie in Irak en Syrië is het niet onredelijk van u te verwachten dat u bewijsstukken van het Baath-profiel van uw vader en ooms in Irak neerlegt.

Uit bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u het voorgehouden politiek profiel van uw vader en uw ooms bij het voormalige regime niet aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg maakt u evenmin aannemelijk tengevolge dit profiel in geval van terugkeer naar Irak een vrees voor vervolging te koesteren.

Voorts dringt de vraag zich op waarom uw vader precies u naar het buitenland heeft gestuurd en bijvoorbeeld niet uw oudere broers A.(...) en S.(...). Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw broer Ali, waarvan u verklaart dat hij één jaar ouder is dan u, zwaar werd geslagen tijdens de inval in jullie huis. Uw verklaring als zou de smokkelaar een plaats hebben gehad voor iemand van uw leeftijd is weinig overtuigend. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw broers A.(...) en S.(...) ongeveer dezelfde leeftijd als u hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.3).

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Tot slot zijn de overige door u neergelegde documenten, met name uw identiteitskaart, een kopie van een voedselrantsoenkaart, een kopie van eigendomsakte van uw grootvader, een kopie van politionele en andere medische verslagen aangaande het overlijden van uw ooms M.(...) en K.(...), een kopie van een document van het UNHCR met betrekking de toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw oom S.(...) en zijn gezin, een kopie van een voorlopige verblijfskaart voor Syrië voor uw oom S.(...) en bijhorende bevestiging van de mukhtar van zijn verblijf in Syrië, een oude lidkaart (1976) van uw oom Mohamed van het algemeen syndicaat van havenwerknemers en zeevaart, oude nationaliteitsbewijzen van uw grootmoeder, uw vermoorde oom K.(...), uw grootvader en uw vader A.(...), een oud rijbewijs van uw vermoorde oom K.(...) en een oud nationaliteitsbewijs van een familielid (echter niet leesbaar van wie precies) en de envelop waarin de documenten werden verstuurd, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. Ze bevestigen enkel uw nationaliteit, uw afkomst uit Basra, het feit dat uw ooms M.(...) en K.(...) zijn gedood, uw oom Shaker een verblijfsvergunning kreeg in Syrië en uw oom Mohamad vroeger lid was van het syndicaat van havenwerknemers, dewelke hier niet ter discussie staan.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Irakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende (ogenblik waarop een akkoord werd bereikt tussen het Mehdi-leger en de Iraakse overheid), bleef doorgaan in 2009. In 2010 was het aantal veiligheidsincidenten over heel het Iraakse grondgebied in de periode vlak voor de verkiezingen op haar laagste peil sinds vijf jaar en dit ondanks de verhoogde politieke spanning en een aantal belangrijke bomaanslagen o.a. in Baghdad in de aanloop naar de parlementsverkiezingen van maart. Na de verkiezingen zorgde de politieke impasse wel voor grotere onzekerheid en is het geweld vooral in de hoofdstad Baghdad en omgeving gestegen.

Het geweld in Irak neemt verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. Een tweede type van geweld dat heel vaak voorkomt zijn beschietingen ("drive-by-shootings", schietpartijen tussen rivaliserende groepen of tussen troepen/politie en opstandelingen). Daarnaast komen ook kidnapping, mortier- en raketaanvallen en de vernietiging van infrastructuur regelmatig voor (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De algemene veiligheidssituatie is verbeterd, maar de geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal erg verschillend. In de vijf Centraal-Iraakse provincies blijft de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag.

In het zuiden is het aantal burgerslachtoffers sinds midden 2008 erg gedaald. Ondanks de verbeterde veiligheidssituatie doen sjiietische militante groepen in het zuiden wel een poging om hun netwerken er terug op te bouwen, wat blijkt uit aanslagen die er nog in beperkte mate plaatsvinden. Er zijn echter geen berichten dat het aantal aanslagen opmerkelijk zou zijn gestegen in het zuiden van Irak sinds januari 2010. Wel werden er op 10 mei 2010 vermoedelijk door Al Qaeda een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarvan enkele aanslagen in het zuiden die gericht waren op sjiietische burgers. Toch hebben de terreurgroepen die verantwoordelijk zijn voor deze aanslagen veel minder slagkracht dan in het verleden en kan de globale veiligheidssituatie in het zuiden nog steeds als relatief stabiel worden omschreven.

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers van april 2009, p.18 – p.21).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat zij actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. U komt uit de provincie Basra waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten en stelt hij niet akkoord te kunnen gaan met het negeren van de door hem neergelegde documenten. Verzoeker wijst vervolgens op de “psychologische impact van het vluchtrelaas”, temeer hij een jongeman is van 15 jaar en reeds van het begin van zijn tienerjaren met ernstige problemen en dreigingen ten aanzien van zijn familie wordt geconfronteerd. Verzoeker verwijst verder naar fragmenten uit de rechtspraak van de Raad van State, een fragment uit ‘*UNHCR Eligibility Guidelines*’ en uit de rechtsleer over vervolging omwille van politieke overtuigingen, en merkt op dat gerichte acties ten aanzien van voormalige Baathisten en hun familie tot op heden voorkomen, ook zijn familie hier slachtoffer van werd en hij de bescherming van zijn autoriteiten hiertegen niet kan inroepen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat er niet aan zijn identiteit en afkomst uit Basra, Irak, kan worden getwijfeld, noch aan het feit dat zijn moeder en broers terug naar Syrië zullen vertrekken. Verzoeker argumenteert dat er dan ook geen twijfel kan over bestaan dat hij bij een terugkeer naar Irak zal worden blootgesteld aan onmenselijke behandelingen aangezien hij geen verwanten meer heeft in zijn land van herkomst, zijn familieleden naar Syrië verhuisd zijn en de familieleden waarop hij eventueel beroep zou kunnen doen in de hoofdstad Bagdad wonen, en aan personen afkomstig uit Bagdad subsidiaire bescherming wordt toegekend. Verzoeker vervolgt dat de veiligheidssituatie in geheel Irak niet als stabiel kan worden beschouwd, Irak dan ook niet categoriek valt op te splitsen in veilige en niet-veilige regio's en de subsidiaire beschermingsstatus die de laatste jaren aan mensen uit Zuid-Irak werd toegekend, nog niet werd ingetrokken hetgeen betekent dat het inderdaad nog niet 100% veilig is om de mensen terug te sturen naar huis.

Aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stukken toegevoegd: het artikel ‘*Geestelijke gezondheid en asielprocedure*’, het arrest nr. 47 199 van 12 augustus 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, 2 bladzijden uit ‘*UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers*’, het arrest nr. 50 813 van 5 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de artikelen ‘*Iraakse steden geteisterd door serie bomaanslagen*’, ‘*Basra blasts kill 20 Iraqis, wound scores*’ en ‘*Invasie Irak was de moeite niet waard*’, en een artikel over de ontwikkelingspsychologie van Piaget.

Het vluchtelingencertificaat van UNHCR uitgereikt aan de oom van verzoeker, de lijst van UNHCR waarop de naam van verzoekers oom staat, het bewijs van verblijf van verzoekers oom in Syrië en de verblijfsvergunning van zijn oom in Syrië, werden reeds eerder in de procedure ingediend en in de bestreden beslissing besproken. Ook de beslissing tot aanwijzing van een voogd van 31 augustus 2010 bevindt zich reeds in het administratief dossier (AD, stuk 11)

2.3. Verzoeker heeft volgens zijn verklaringen Irak verlaten omwille van het voormalige lidmaatschap van zijn vader en diens broers K., S., M. en K. bij de Baath-partij. Nadat verzoeker en zijn familie meermaals in Basra van woonplaats waren veranderd omwille van aanvallen en bedreigingen van onbekenden en na de dood van zijn ooms M. en K. en zijn grootmoeder, verhuisden verzoeker en zijn familieleden eind 2007 naar Syrië waar ze twee jaar verbleven. In juli 2010 keerde verzoeker samen met zijn moeder, broers en zussen terug naar Irak en ging hij samen met hen bij een tante in Bagdad wonen. Na een verblijf van een week in Bagdad, besloot verzoekers vader dat verzoeker diende terug te keren naar Syrië waarop verzoekers oom verzoeker naar Damascus bracht waar hij herenigd werd met zijn vader en zijn ooms S. en K.. Verzoekers moeder, zussen en broers bleven in Bagdad achter. Twee dagen na zijn aankomst in Syrië, vloog verzoeker met zijn vader naar Turkije waar hij van zijn vader gescheiden werd omdat maar één persoon kon verder reizen. Verzoeker reisde alleen met een vrachtwagen naar Europa.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij geenszins aannemelijk maakt dat hij effectief uit een Baath-gelieerde familie komt aangezien hij (zo goed als) niets kan vertellen over het werk van zijn vader bij de Baath-partij, het profiel van zijn ooms, over de Baath-partij zelf en over de activiteiten van zijn vader voor de partij na de val van het Baath-regime, hij ook geen enkel voorbeeld kan geven van bekende Baathisten in Irak tijdens het voormalige regime en hij

zelfs de volledige naam van de partij niet kent, (ii) zelfs rekening houdende met zijn jeugdige leeftijd een minimum aan kennis over de activiteiten van zijn familieleden en de Baath-partij in het algemeen mag verwacht worden en het zeer ongeloofwaardig is dat zijn ervaringen in Irak, zijn verblijf van twee jaar in Syrië met zijn familie en de reis met zijn vader naar Europa hem nooit de gelegenheid zou hebben geboden om iets te weten te komen over de achtergrond van zijn vader, (iii) hij geen stukken neerlegt die zijn bewering afkomstig te zijn uit een Baath-familie kan ondersteunen, (iv) de door hem neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat ze de gemaakte vaststellingen kunnen ombuigen, (v) de vraag zich opdringt waarom zijn vader precies verzoeker naar het buitenland stuurde en niet zijn oudere broers, en (vi) er actueel voor burgers uit Basra geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.5. Artikel 39/76 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter in vreemdelingenzaken slechts de nieuwe gegevens onderzoekt als aan de twee volgende voorwaarden is voldaan: deze nieuwe gegevens zijn opgenomen in het oorspronkelijk verzoekschrift, en de verzoekende partij moet aantonen dat zij deze gegevens niet vroeger heeft kunnen inroepen in de administratieve procedure. In afwijking van het tweede lid van artikel 39/76 van voornoemde wet, en desgevallend van artikel 39/60, tweede lid, kan de Raad met het oog op een goede rechtsbedeling, beslissen om elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen, met inbegrip van hun verklaringen ter terechtzitting, onder de cumulatieve voorwaarden dat deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingsdossier, ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen, en dat de partij aannemelijk maakt dat zij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen.

Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing in hoofddorde werd gemotiveerd op basis van de ernstige twijfels omtrent verzoekers bewering uit een Baath-gelieerde familie te komen. Ter terechtzitting toont verzoeker, bijgestaan door zijn raadsman en voogd, “originele” documenten die hij onlangs zou hebben ontvangen van zijn vader en waaruit zou moeten blijken dat zijn familie wel degelijk Baath-gelieerd was/is. Deze “originele”, niet-vertaalde documenten, die door de Raad niet kunnen worden onderzocht, kunnen verzoekers relaas onderbouwen. Rekening houdende met de actuele situatie in Irak, en de jeugdige leeftijd van verzoeker is de Raad van oordeel dat hij niet tot een bevestiging of een hervorming kan komen zonder aanvullende onderzoeksdaten te moeten bevelen. Met het oog op een goede rechtsbedeling wordt de bestreden beslissing vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 december 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS